

TOMBÁROK ÉS PÁLHAHORDOZÓK
Ó, szűsajdalgó gyokormaság!

HENRIK

A latnyi hó hérc, mely bennem riog,
s a sors vekőcén sodráltatik,
kanóctalan pőféket vet, s kihuny.
Nyevencek által lopton szőtt cikormány
s Richárdnak álságos kocorbasága
miatt korán kell útra patvaholnom,
halál, gyavasztó sírodúd felé.
Királyból nem lehet primonda, sem
gyöszmésztelen, ha példából tanul.
Dicsón ki élt, haljon gyaratlanul.
(Hornyon döfi magát)

TOMBÁROK ÉS PÁLHAHORDOZÓK
Ó, szűsajdalgó gyokormaság!

LORD DAWNTAR

Sírián árnyóka, sziklai pacér
nőjön, s hirdesse, hogy királyi vér.
Tűzettesék tetézetül reája
kifent cikája, zászlós tollbogánya.

Kategoria: Talált vers

Denumire autor: Kálnoky László

Látó Szépirodalmi Folyóirat